

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น ต่อการลดพฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานในการวิจัย

1. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี
พฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่ม
ควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
2. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี
พฤติกรรมการลุกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่
ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
3. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี
พฤติกรรมการพูดคุยกับเพื่อน พูดสอดแทรกขณะที่ครูสอน และพูดออกเสียงคนเดียว ลดลง
มากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
4. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี
พฤติกรรมการแหย่เพื่อน การหยอกล้อกับเพื่อน เล่นสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเล่นในขณะนั้น
ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
5. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี
พฤติกรรมการทำเสียงดังลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม
2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
6. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี
พฤติกรรมก่อนวัยในชั้นเรียน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่ม
ควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม
7. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมี

พฤติกรรมถูกลูกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม

8. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมีพฤติกรรมนุกนุกกับเพื่อน นุกสอศแทรกขณะที่ครูสอน และนุกออกเสียงคนเดียว ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม

9. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมีพฤติกรรมการแหย่เพื่อน การหยอกล้อกับเพื่อน เล่นสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเล่นในขณะนั้น ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม

10. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นจะมีพฤติกรรมการทำเสียงดังลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม

การดำเนินการวิจัย

การออกแบบงานวิจัย เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบมีกลุ่มควบคุม ซึ่งมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (ABF Control Groups Design)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ห้อง 2 และห้อง 3 ของโรงเรียนวัดคอน เขตสาทร กรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียนมากที่สุด ตามข้อมูลจากการสังเกตของผู้วิจัย และผู้ร่วมสังเกต และมีความสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 9 คน แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 1 จำนวน 3 คน กลุ่มควบคุม 2 จำนวน 3 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำความหมาย และขอบเขตของพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน มอบให้ครูผู้สอนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ค และสัมภาษณ์ครูผู้สอนถึงนักเรียนที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ซึ่งได้แก่

1.1 การถูกลูกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน รวมทั้งการยืน การเดิน การวิ่งอยู่ในบริเวณห้องเรียน หรือออกไปนอกห้องเรียน

1.2 การนุกนุกกับเพื่อน นุกสอศแทรกขณะที่ครูสอน และนุกออกเสียงคนเดียว

1.3 การเหยียบเพื่อน การหอกล้อกับเพื่อน หรือกระทบกระแทกถูกส่วนใด ส่วนหนึ่งของร่างกายเพื่อน การเล่นสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในขณะนั้น

1.4 การทำเสียงดัง เช่น ผีวปาก เคาะโต๊ะ ทับโต๊ะ กระแทกของบนโต๊ะ เพื่อนนำมาเป็นข้อมูลในการสังเกตของผู้วิจัย ซึ่งครูผู้สอนได้เลือกนักเรียนที่มี พฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนตามจำนวน ดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 6 คน ห้อง 2 จำนวน 7 คน และห้อง 3 จำนวน 5 คน

2. ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกต ทำการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนของ นักเรียน ขณะเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เพื่อพิจารณาว่านักเรียนคนใดมีพฤติกรรม ก่อนวันขึ้นเรียนมากที่สุด สูงกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนช่วงเวลาที่เกิดพฤติกรรมในแต่ละ ครั้ง โดยใช้เวลาสังเกตแบบช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์สังเกต 20 วินาที บันทึก 10 วินาที รวมเป็น เวลา 20 นาที ได้ช่วงการสังเกตทั้งหมด 40 ช่วง ซึ่งในการสังเกตจะทำการสังเกตที่ละห้อง ห้อง 1 จำนวน 6 คน ห้อง 2 จำนวน 7 คน ห้อง 3 จำนวน 5 คน ในแต่ละห้อง สังเกตนักเรียนพร้อมกันทั้งกลุ่ม จากนั้น นำจำนวนช่วงเวลาของการเกิดพฤติกรรมก่อนวันขึ้น เรียนมาหารค่าร้อยละ สังเกตจนพบนักเรียนมีพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 3 วันติดต่อกัน

3. ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคลทั้ง 3 ห้อง โดยชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบว่า ต้องกลับบ้านช้ากว่าปกติ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 วัน พร้อมทั้งถามความสมัครใจของนักเรียน

4. ผู้วิจัยนำรายชื่อของนักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย ที่มีพฤติกรรมก่อนวันขึ้น เรียนสูงกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนครั้งของช่วงเวลาของการสังเกตแต่ละครั้ง และเป็นนักเรียน ที่มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ มาสัมภาษณ์อย่างง่าย ห้องละ 3 คน

5. จากนั้นผู้วิจัยสุ่มห้องเรียน เพื่อใช้เป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม 1 และเป็นกลุ่ม ควบคุม 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. อุปกรณ์การเล่นชนิดต่าง ๆ เช่น บ้านตุ๊กตา กระบะทราย ตุ๊กตารูปสัตว์ ฮาน นาทนะ อุปกรณ์แพทย์ เครื่องมือช่าง สี กระดาษ ฯลฯ

2. แบบบันทึกพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียน สำหรับผู้สังเกตใช้บันทึกพฤติกรรมของกลุ่ม ตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมแบบช่วงเวลาเป็นตาราง 40 ช่อง แต่ละช่อง สำหรับบันทึกการเกิด หรือไม่เกิดพฤติกรรมก่อนวันขึ้นเรียนที่สังเกตได้ในแต่ละช่วงเวลา

3. เครื่องเล่นเทป ชนิดเสียบหูฟังได้ 2 คน ใช้เป็นเครื่องสัญญาณสำหรับผู้สังเกต 2 คน เพื่อสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

4. เทปบันทึกสัญญาณการสังเกตและการบันทึกพฤติกรรมแบบช่วงเวลา มีทั้งหมด 40 ช่วงเวลา โดยให้สัญญาณ 20 วินาที และ 10 วินาที สลับกัน เพื่อให้ทราบเวลาที่เริ่มต้นและสิ้นสุดการสังเกตพฤติกรรมในแต่ละช่วง รวมเป็นเวลาที่ใช้ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมทั้งหมด 20 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง และ ระยะการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง

1.1 การเตรียมตัวของผู้นำกลุ่ม

1.1.1 ขอคำแนะนำเกี่ยวกับการทำกลุ่มจิตวิทยาสำหรับเด็ก จากศาสตราจารย์ แพทย์หญิงวันเพ็ญ บุญประกอบ แพทย์ประจำหน่วยจิตเวชเด็ก ภาควิชากุมารศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราชและผู้ช่วยศาสตราจารย์นายแพทย์พนม เกตุมาน แพทย์ประจำหน่วยจิตเวชเด็กวัยรุ่นและจิตเวชชุมชน ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช

1.1.2 สังเกตการณ์กลุ่มการบำบัดสำหรับเด็ก (Group therapy for children) ของคณะแพทย์ภายใต้การดูแลของศาสตราจารย์แพทย์หญิงวันเพ็ญ บุญประกอบ แพทย์ประจำหน่วยจิตเวชเด็ก ภาควิชากุมารศาสตร์ โรงพยาบาลศิริราช 1 กลุ่ม จำนวน 8 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมงและเข้าร่วมการประชุมปรึกษาภายหลังการเข้าร่วมกลุ่มทุกครั้ง ในเดือนตุลาคม 2534

1.1.3 ผู้วิจัยศึกษานำร่องครั้งที่ 1 โดยทดลองเป็นผู้นำกลุ่มการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น 1 กลุ่ม ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอน จำนวน 3 คน ในเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม 2534 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการจัดการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น การศึกษานี้ดำเนินการภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.1.4 ผู้วิจัยศึกษานำร่องครั้งที่ 2 โดยจัดการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นเหมือนการทดลองจริง ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดดอน จำนวน 3 คน ในเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2536 เพื่อปรับปรุงรูปแบบและวิธีการจัดการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น การศึกษานี้ดำเนินการภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.2 ผู้วิจัยติดต่อ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพมหานคร

เพื่อขอค่าเงินการทดลอง และ ขออนุญาตใช้ห้องในการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น

1.3 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้อง 1 ห้อง 2 และห้อง 3 และครูผู้สอนประจำวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

1.4 สร้างความสัมพันธ์กับนักเรียนทั้ง 3 ห้อง

1.5 สอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย และขอความร่วมมือจากผู้ปกครองนักเรียนที่สมัครใจเหล่านั้น เพื่อให้มารับนักเรียนกลับบ้านช้ากว่ากำหนดเดิมอีกประมาณ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 วัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์

1.6 เตรียมอุปกรณ์การเล่น และ จัดห้องให้เป็นห้องเล่น

2. ระยะเวลาการทดลอง ใช้รูปแบบการวิจัยแบบ ABF Control groups Design ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการทดลอง เป็นเวลาประมาณ 10 สัปดาห์ (22 พฤศจิกายน 2536 - 28 มกราคม 2537)

2.1 ระยะเส้นฐาน (A) ใช้เวลา 2 สัปดาห์ (22 พฤศจิกายน - 3 ธันวาคม 2536)

ระยะนี้ เป็นระยะเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานก่อนการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในช่วงเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที โดยแบ่งการสังเกตและบันทึกออกเป็น 4 ช่วงเวลา สังเกตและบันทึกจนครบ 20 นาที เมื่อพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียนอย่างน้อย 2 พฤติกรรมอยู่ในระดับที่สม่ำเสมอเป็นเวลา 3 ครั้ง ติดต่อกัน จึงจะเริ่มระยะการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น

2.2 ระยะการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น (B) ใช้เวลา 6 สัปดาห์ (6 ธันวาคม 2536 - 14 มกราคม 2537)

กลุ่มทดลอง ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และ วันพฤหัสบดี รวม 12 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมงหลังจากโรงเรียนเลิก ในระยะนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการกลุ่มด้วยตนเองโดยการเอื้ออำนวย (Facilitate) ให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์กัน ไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีการผ่อนคลายระบายออก สำรวจปัญหา กระจ่างในปัญหา ตลอดจนหาวิธีแก้ไขปัญหาของตนเองได้

ระยะนี้ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนลงในชั้นเรียนในช่วงเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

กลุ่มควบคุม 1 ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันอังคาร และ

วันศุกร์ รวม 12 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละประมาณ 1 ชั่วโมง หลังจากโรงเรียนเลิก ในระยะนี้ ผู้วิจัยให้สมาชิกเล่นอย่างอิสระ โดยผู้วิจัยเป็นเพียงผู้สังเกตเท่านั้น

ระยะนี้ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน ในชั่วโมงเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

กลุ่มควบคุม 2 ไม่มีการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น มีครูผู้สอน วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตท่านเดียวกันกับกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่มควบคุม 2 จะได้รับการเรียนการสอนตามปกติ

ระยะนี้ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกตสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน ในชั่วโมงเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตด้วย

2.3 ระยะติดตามผล (F) ใช้เวลา 2 สัปดาห์ (17 - 28 มกราคม 2537)

ผู้วิจัยและผู้ร่วมสังเกต สังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียนของ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม หลังจากยุติการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นกับกลุ่มทดลองแล้วในสัปดาห์ที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำโดยการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน ในระยะต่าง ๆ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทั้ง 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน ในระยะเส้นฐาน (A) เป็นเวลา 2 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 22 พฤศจิกายน - 3 ธันวาคม 2536 สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที

2. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน ในระยะการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น (B) เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 6 ธันวาคม 2536 - 14 มกราคม 2537 สัปดาห์ละ 4 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที

3. สังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียน ในระยะติดตามผล (F) เป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมก่อนภายในชั้นเรียนในสัปดาห์ที่ 2 หลังจากยุติการบริการการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นแล้ว กล่าวคือ สังเกตและบันทึกพฤติกรรมในวันที่ 24 - 28 มกราคม 2537 จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที

นำข้อมูลที่ได้อามาหาค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต โดยข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ จะต้องมีความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัย นำข้อมูลความถี่ของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียน ที่ได้จากการสังเกตและบันทึกตามแบบบันทึกพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มาเทียบเป็นร้อยละ แล้วหาค่าเฉลี่ย
2. ผู้วิจัย ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ในระยะเส้นฐาน ระยะทดลอง และระยะติดตามผล
3. ผู้วิจัย นำค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ในระยะเส้นฐาน ระยะทดลอง และระยะติดตามผล มาทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (Two - Way ANOVA with Repeated Measures) และเมื่อพบว่าค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยร้อยละของความถี่ของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียนด้วยวิธีการของ Tukey
4. ผู้วิจัย นำข้อมูลความถี่ของพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมย่อยทั้ง 4 พฤติกรรม มาวิเคราะห์เช่นเดียวกับข้อ 1-3

ผลการวิจัย

1. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมีพฤติกรรมก่อนงานในชั้นเรียน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมีพฤติกรรมการลุกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมีพฤติกรรมการพูดคุยกับเพื่อน พูดสอดแทรกขณะที่ครูสอน และพูดออกเสียงคนเดียว ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
4. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมีพฤติกรรมการหยอเยื้อน การหยอกล้อกับเพื่อน เล่นสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานเรียนในขณะนั้น ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และมีแนวโน้มจะลดลงมากกว่า กลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม แต่ไม่แตกต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

5. ในระยะทดลอง กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมี พฤติกรรมการทำเสียงดังมีแนวโน้มจะลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

6. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมี พฤติกรรมก่อนนอนในชั้นเรียน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

7. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมี พฤติกรรมการลุกออกจากที่นั่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูผู้สอน ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05

8. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมี พฤติกรรมการพูดคุยกับเพื่อน พูดสอดแทรกขณะครูสอน และพูดออกเสียงคนเดียว ลดลง มากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

9. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมี พฤติกรรมการแหย่เพื่อน การหลอกล้อกับเพื่อน เล่นสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนในขณะนั้น ลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

10. ในระยะติดตามผล กลุ่มทดลองที่ได้รับการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นมี พฤติกรรมการทำเสียงดังมีแนวโน้มที่จะลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม 1 ที่ได้รับการเล่นแบบกลุ่ม และ กลุ่มควบคุม 2 ที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่ม แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้พบว่า การบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่น สามารถลดพฤติกรรมก่อน นอนชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการนำวิธีการบำบัด แบบกลุ่มด้วยการเล่นมาประยุกต์ใช้จริงในโรงเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของเด็กอย่าง เต็มที่และเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กต่อไป

2. ควรมีการศึกษาการบำบัดแบบกลุ่มด้วยการเล่นกับพฤติกรรมอื่น เช่นพฤติกรรม

การเล่นที่รุนแรง การรังแกผู้อื่น เพื่อให้สามารถขยายขอบเขตของการนำการบำบัดแบบกลุ่ม
ด้วยการเล่นไปประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย